

Національні економічні стратегії розвитку в глобальному середовищі : тези Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 18 квітня 2012 р. Національний авіаційний університет. – К. : НАУ, 2012. – 44 с.

Матеріали науково-практичної конференції містять короткий зміст доповідей науково-дослідних робіт студентів та вчених.

Розраховані на широке коло фахівців, студентів, аспірантів та викладачів.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР

С. В. Сіденко – завідувач кафедри міжнародних економічних відносин і бізнесу Інституту міжнародних відносин Національного авіаційного університету, д.е.н., професор

ЗАСТУПНИК ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

М. А. Ричка – к.е.н., старш. викладач кафедри міжнародних економічних відносин і бізнесу Інституту міжнародних відносин Національного авіаційного університету

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР

Л. М. Побоченко – к.е.н., доцент кафедри міжнародних економічних відносин і бізнесу Інституту міжнародних відносин Національного авіаційного університету

Організатор: кафедра міжнародних економічних відносин і бізнесу
Інституту міжнародних відносин Національного авіаційного університету

*Рекомендовано до друку вченою радою Інституту міжнародних відносин
Національного авіаційного університету (протокол № 7 від 24 вересня 2012 р.).*

міжнародних відносин, змінюється мотивація їхньої поведінки. Якщо в період існування Вестфальської системи держави були домінуючими учасниками міжнародних відносин, а світова політика в основному – політикою міждержавною, то в останні роки з'являються нові, багато в чому космополітичні суб'єкти міжнародних відносин.

УДК 368.013 (043.2)

Поліщук О.В., к.е.н., доцент
Національний авіаційний університет

РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ НЕБАНКІВСЬКИХ КРЕДИТНО-ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ

В сучасних економічних відносинах важливу роль у інвестиційному процесі як на макро так і на мікро рівні відіграють небанківські кредитно-фінансові установи. В зарубіжних країнах (світових лідерів) вони вступають у пряму конкуренцію з банками, оскільки здатні надавати своїм клієнтам такі ж самі послуги і забезпечувати при цьому більшу надійність вкладів. У зв'язку з цим, питання дослідження проблем розвитку небанківських кредитно-фінансових установ, світовий досвід вирішення цих проблем, є на сьогодні надзвичайно актуальним для України.

Сектор небанківських фінансових послуг в Україні регулюється двома органами – Державною Комісією з цінних паперів та фондового ринку (ДКЦПФР) і Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (Нацкомфінпослуг). Обидві комісії фінансуються з держбюджету і, таким чином, не мають фінансової автономії та достатніх ресурсів. Фінансові установи не виділяють кошти на регулювання і нагляд (як у країнах-членах ЄС або в США). В органах, які здійснюють нагляд за небанківськими установами, спостерігається висока щільність кадрів і нестача кваліфікованого персоналу, автоматизація та комп'ютеризація їх системи документообігу є застарілою, переважає паперовий документообіг.

Комітет з економічних реформ при Президентові України зробив декілька позитивних кроків, починаючи з підготовки Програми економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», в якій висуваються такі цілі для розвитку небанківського фінансового сектору:

- збільшити рівень капіталізації фінансової системи;
- збільшити обсяг надання фінансових послуг з урахуванням посилення оцінювання фінансових ризиків;
- поліпшити координацію діяльності регуляторних органів фінансового сектору з метою моніторингу системних фінансових ризиків і вироблення погодженої стратегії й тактики регулювання фінансових ринків;

- знизити частку проблемних активів у загальному портфелі активів банків та інших фінансових установ ;
- забезпечити щорічне підвищення капіталізації й обсягу торгів організованого фондового ринку;
- підвищити вимоги до розкриття обов'язкової інформації учасниками фінансового ринку, у т.ч. інформації про кінцевих власників фінансових установ;
- забезпечити перехід всіх учасників фінансового ринку на міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ)
- посилити інституціональну спроможність й операційну незалежність регуляторів ринку небанківських фінансових послуг і фондового ринку
- підвищити рівень капіталізації страхових компаній, запровадити принципи страхового нагляду відповідно до стандартів Міжнародної асоціації органів страхового нагляду й створити систему гарантування страхових виплат за договорами страхування життя тощо.

Було створено Центр координації, який розробив План дій для реалізації вищезгаданих цілей. Розробляється також більш стислий Національний План дій для впровадження Програми економічних реформ. Але всі ці напрямки діяльності ще не стали досконалим механізмом вирішення проблем реформування системи небанківських кредитно-фінансових установ, тому і потребують подальшого дослідження. Саме зарубіжний досвід та адаптація його до реалій української економіки, може бути тим успішним направленням щодо вирішення цих питань.

УДК 330+336 (043.2)

Ричка М.А., к.е.н., ст. викладач
Національний авіаційний університет

ГЛОБАЛЬНІ ФІНАНСОВІ ДИСБАЛАНСИ

Розвиток глобалізаційних процесів ознаменувався поєднанням оптимістичних та песимістичних настроїв щодо перспектив з приводу того, чи сумісна глобалізація з макрофінансовою стабільністю. Масштаби криз, їхня здатність генерувати нестабільність у мережі взаємозалежностей, геоекономічний потенціал дають нам фундаментальні основи формувати оптимальну стратегію розвитку у сфері макроекономіки та фінансів.

Макроекономічна рівновага країн світу, економічна ефективність, конкуренція, загроза деформації національних відтворювальних процесів й підвищення вразливості національних фінансових систем до екзогенних факторів глобального конкурентного середовища, істотне звуження можливостей держав щодо проведення самостійної грошово-кредитної політики та регулювання національних фінансових ринків трактують проблематику економічної глобалізації у вузькому та широкому значенні сутності фінансових дисбалансів.